

af hvilke vi nylig har faaet et større Parti hjem. Jeg gad nok se den Brugsforening, der er i Stand til at levere en saadan Vare. Ikke sandt! Betragt kun nøje hvert enkelt Gryn. En enestaaende Kvalitet, skulde jeg mene. Lutter Fedme, ikke sandt? Skulde maaske nogle af de Herrer ønske et Par Pund til en Prøve?"

Købmand Villing havde i det sidste Par Aar hørt til Provst Tønnesens svorne Tilhængere; han havde indset, at med denne Mands Magt og Myndighed her i Sognet stod og faldt hans egen Eksistens. Efterretningen om Kapellanens Forlovelse havde derfor ramt ham som et Næveslag for Brystet, — han havde bogstaveligt maattet snappe efter Luft. Det stod ham øjeblikkeligt klart, at Skibberupperne hermed havde faaet højeste Trumf paa Haanden, og det varede heller ikke mange Dage, før han med Skræk mærkede, hvorledes der nu begyndte at gaa Gæring ogsaa i det før saa standhaftige Vejlbysfolk. Forskellige spydige og nedsættende Udtalelser om Kapellanen, der i Anledning af Forlovelsen var faldne i Butikken, blandt andre fra Sogneraadsformand Jensen, røbede Vejlbøbøndernes indeklemte Misundelse; og Villing havde levet længe nok paa Landet til at vide, at især hos Bønder er Misundelsen ofte det